ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε' 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ 5

ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της, διακοπείσας ἕνεκα τῶν ἑορτῶν, ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων. Δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι κατ' οὐσίαν τώρα μόλις ἀρχίζει τὸ κύριον καὶ οὐσιαστικὸν κοινοβουλευτικὸν ἔργον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Διότι τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα ἐχρησίμευσε μᾶλλον πρὸς κατατοπισμὸν εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα, τὰ ὁποῖα εὗρεν ὑψούμενα ἐνώπιόν της ἡ οἰκουμενικὴ κυβέρνησις. Τὰ ζητήματα, ἅτινα ἀναμένουσι τὴν λύσιν των, εἶναι καὶ πολλά, καὶ σπουδαῖα, καὶ δυσεπίλυτα. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπαιτοῦσι σύντονον ἐργασίαν καὶ βαθεῖαν προσοχὴν καὶ λεπτότητα χειρισμοῦ, μάλιστα δὲ πάντων ἔφεσιν θετικὴν τῶν διευθυνόντων τὰ τῆς χώρας πολιτικῶν ἀρχῶν. Εὐτυχῶς πολλαχῶς μέχρι τῆς σήμερον κατεμαρτυρήθη, ὅτι πᾶσαι αὗται αἱ προϋποθέσεις ὄντως ὑπάρχουσι παρ' αὐτοῖς, τεκμήριον δὲ ἀλάνθαστον τοῦ πόθου αὐτῶν, ὅπως ἡ χώρα συνερχομένη εἰς ἑαυτὴν ἐκ τῆς ζάλης τῶν τοσούτων καὶ τηλικούτων σάλων ἀνορθωθῇ εἰς ζωὴν ὁμαλὴν καὶ κανονικήν, εἶνε αὐτὸς οὗτος ὁ οἰκουμενικὸς πολιτικὸς συνασπισμὸς καὶ ἡ συνοχή του. Ὅθεν πᾶσα ἐγγύησις ὑπάρχει, ὅτι πάντα τὰ ἐκκρεμοῦντα ζητήματα θὰ εὕρωσι τὴν πρέπουσαν λύσιν των.

Ἂς μὴ θεωρηθῇ ἐνοχλητικόν, ὅτι καὶ σήμερον θεωρεῖται εὔκαιρον νὰ ὑπομνησθῇ ἔτι ἅπαξ ἀπὸ τῶν σελίδων τῆς «Ἐκκλησίας», ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπιλυτέων ζητημάτων εἶναι καὶ τὸ ἐκκλησιαστικόν. Ἕνεκα τῶν μεσολαβησασῶν ἀνωμαλιῶν καὶ περιπετειῶν, ἐκκρεμεῖ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, καταστὰν τὰ μάλιστα ὀξὺ κατὰ τὴν δικτατορίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀμέσου δεόμενον λύσεως. Ἡ Ἐκκλησία, θρησκευτικὸν οὖσα ἵδρυμα καὶ φαινομενικῶς ὅλως ἄσχετον πρὸς τὸ πολιτικὸν συγκρότημα, δὲν ὑποπίπτει ἀμέσως εἰς τὰ ὄμματα τῶν περὶ τὰ πολιτικὰ ἀσχολουμένων, καὶ διὰ τοῦτο συνήθως δὲν παρέχεται ἡ δέουσα προσοχὴ καὶ εἰς αὐτήν, ἤτοι εἰς τὰ ζητήματά της, ἐκ μέρους των. Ὡς δὲ ἐν καιρῷ ἀπὸ τῶν σελίδων τούτων εἶχε τονισθῇ προσηκόντως, κατὰ τὴν τελευταίαν προεκλογικὴν κίνησιν ἡ Ἐκκλησία ἀπουσίασε τέλεον ἀπὸ τὸ ὀπτικὸν πεδίον πάντων τῶν πολιτικῶν, οὐδὲν δὲ ταύτην τὴν φορὰν οὐδαμοῦ ἠκούσθη περὶ αὐτῆς, καίτοι καὶ αὕτη συνεβάστασε μετὰ τοῦ ὅλου ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ βάρος τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελθουσῶν συμφορῶν, συνεστέναξε δὲ καὶ συνώδινεν ἐφ' οἷς πάντες ἐπάθομεν, ἀλλὰ καὶ συνωργίσθη κατὰ τῶν ἀποπειραθέντων νὰ καταπατήσωσιν αὐτὴν δικτατόρων, μόνη δὲ καὶ σθεναρῶς ἀντετάχθη κατὰ τῶν βεβήλων αὐτῶν διαθέσεων.

Δὲν θὰ παύσωμεν νὰ τονίζωμεν ὅτι ἡ ἄγνοια αὕτη τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς Πολιτείας δὲν εἶναι ἐπὶ ἀγαθῷ τῆς δευτέρας. Δὲν πρόκειται νὰ λεχθῇ ὅτι εἶναι ἀνακόλουθος προκειμένου περὶ τῆς ἑ λ λ η ν ι κ ῆ ς πολιτείας· τοῦτο ἤδη ἀνεπτύξαμεν ἄλλοτε. Ὅ,τι θέλομεν νὰ εἴπωμεν σήμερον, εἶνε ὅτι δὲν εἶναι δ υ ν α τ ὴ καὶ σ υ μ φ έ ρ ο υ σ α. Δὲν δύναται ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία νὰ ἀγνοῇ τὴν ἐν ἑαυτῇ ἑλληνικὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, διότι ἑκοῦσα ἄκουσα ἔχει αὐτὴν καθ' ἑκάστην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της. Εἶνε μὲν ἵδρυμα θρησκευτικόν, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ ἔκτασις συμπίπτει σχεδὸν μέχρις ἀκριβείας πρὸς τῆς πολιτείας τὴν ἔκτασιν. Ἡ Ἑλλὰς ἴσως εἶναι τὸ μόνον κράτος, τοῦ ὁποίου πάντες σχεδὸν οἱ πολῖται εἶνε ὀρθόδοξοι, ἀπὸ ταύτης δὲ τῆς ἐπόψεως κυριολεκτεῖ τὸ Σύνταγμα λέγον ὅτι ἡ ἐπίσημος θρησκεία τοῦ ἑλλην. κράτους εἶνε ἡ ὀρθόδοξος, ὅπερ ταὐτὸν ὡσεὶ ἔλεγε: τὸ Ἑλληνικὸν κράτος εἶνε ὀρθόδοξον. Τούτου οὕτως ἔχοντος, ὅταν τὸ κράτος ἀτενίζῃ πρὸς τὸν ἕλληνα, βλέπει αὐτὸν συγχρόνως καὶ ὡς πολίτην του καὶ ὡς μέλος ***τῆς Ἐκκλησίας του***. Τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι δὲν δύναται, οὐδὲ πρέπει νὰ ἀδιαφορῇ πρὸς τὸν πολίτην του ὡς πρὸς μέλος τῆς ἐκκλησίας του, διότι παραλλήλως πρὸς τὰ ἄλλα του διαφέροντα, ὁ πολίτης ὁ ὀρθόδοξος ἔχει καὶ θρησκευτικὰ διαφέροντα, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀνώτερα καὶ ὑψηλότερα τῶν λοιπῶν. Τὸ κράτος, ἐν τῇ ἀποστολῇ του νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐημερίαν τῶν πολιτῶν του δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ, ὅτι ἕκαστος τούτων δὲν εἶνε μόνον μία ἐνσώματος νομιστικὴ μονάς, ἀλλὰ πρὸ παντὸς πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν ἄτομον, ὡς τοιοῦτος

δὲ ὁ πολίτης ἀνήκει περισσότερον εἰς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν του, ἢ εἰς τὴν πολιτείαν.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἐπόψεως ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὸν φυσικώτερον βοηθὸν τῆς πολιτείας. Ἡ Ἐκκλησία, δι' ὧν μέσων διαθέτει, οἰκοδομεῖ τὰ μέλη της εἰς καλοὺς χριστιανοὺς καί, κατ' ἀκολουθίαν, εἰς χρηστοὺς πολίτας, αὐτὸ δ' ἀκριβῶς ἐπιθυμεῖ καὶ ἡ πολιτεία διὰ νὰ ἐφαρμόζῃ τοὺς νόμους εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρας περιπτώσεις, καὶ ἀκοπώτερον. Τὰ δὲ μέσα τῆς θρησκείας, δι' ὧν ἡ Ἐκκλησία οἰκοδομεῖ, εἶναι καὶ τὰ ἀμεσώτερον εὐεργετοῦντα, καὶ τὰ βαθύτερον ἐπηρεάζοντα. Ἂς βοηθηθῇ λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία νὰ δρᾷ ἐλευθέρως, ἤ, τουλάχιστον, ἂς μὴ παρακωλύεται τὸ ἔργον τῆς ἀνέτου οἰκοδομῆς, ἀφοῦ ὄχι μόνον κατ' οὐδὲν παραβλάπτει αὕτη τὴν πολιτείαν, ἀλλὰ καί, ἐξ ἐναντίου, ὠφελεῖ αὐτὴν ἀνυπολογίστως.

Ἀπὸ τοιούτων προϋποθέσεων ὁρμωμένη ἡ πολιτεία ὀφείλει νὰ θεωρήσῃ μεταξὺ τῶν μελετητέων καὶ ρυθμιστέων μεγάλων καὶ ζωτικῶν τῆς χώρας ζητημάτων καὶ τὸ ζήτημα τὸ ἐκκλησιαστικόν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει δύο κυρίας ὄψεις, τὴν κανονικὴν καὶ τὴν οἰκονομικήν. Πρώτιστα πάντων δῆλα δὴ δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ κανονικὸς χαρακτὴρ τῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεώς της· ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ νὰ ἐπιστραφῇ εἰς αὐτὴν ἡ ποικιλοτρόπως διαρπαγεῖσα κτημοσύνη αὐτῆς, διὰ νὰ ἐκτελῇ τὸν προορισμόν της. Ὑπ' ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς ὄψεις τὸ ζήτημα τὸ ἐκκλησιαστικὸν εἶνε λίαν ἁπλοῦν, δὲν ἀπαιτεῖ δ', ἑπομένως, οὔτε δυνάμεων πολλῶν δαπάνην, οὔτε χρόνου πολυτίμου κατασπατάλησιν. Διὰ τοῦτο ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλή, εὑρισκόμενοι πρὸ ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης, θὰ ἐπιληφθῶσι καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἵνα παράσχωσιν εἰς αὐτὸ ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν ὁριστικὴν καὶ πρέπουσαν λύσιν, ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι, ἐνῷ αὕτη δὲν θὰ ζημιώσῃ τὴν πολιτείαν, θὰ ὠφελήσῃ ὅμως τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρονται καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ πολιτεία.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Κωσταντῖνος ϛ'.

Ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν πρὸς ὁριστικὴν ἐγκατάστασιν ἡ Α. Θ. Π. ὁ τέως Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντῖνος ὁ ϛ'. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μακαρ. Προέδρου αὐτῆς ἔσπευσε νὰ δεξιωθῇ τὴν Α. Θ Π. μετ' εὐλαβείας καὶ νὰ διατρανώσῃ πρὸς αὐτὴν τὴν βαθεῖαν συμπάθειαν, μεθ' ἧς θὰ περιβάλλῃ ἐν τοῖς κόλποις της τὸν μαρτυρικὸν πρωθιεράρχην, τὸν βαστάζοντα ἐν τῇ ψυχῇ του τὰ στίγματα πονηρῶν ἡμερῶν, αἵτινες εἶχον συγκλονήσει οὐ μόνον τὴν ψυχὴν ὁλοκλήρου τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς λοιπὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, καὶ τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον. Ἡ Α. Θ. Π. ἀναπαυομένη ἐν μέσῳ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἂς εἶνε βεβαία ὅτι εὑρίσκεται «οἴκοι», καὶ ἂς ἀντλῇ ἐκ τῆς ἀγάπης τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τῆς παραμυθίας τὴν ἀνακούφισιν.

Ἱερατικαὶ Σχολαί.

Ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Θεόδ. Βελλιανίτης μετὰ πικρίας ἐν εἰδικῷ ἄρθρῳ ἐσχολίασε τὴν φερομένην ὡς ἐπικειμένην κατάργησιν τῶν Ἱερατικῶν σχολῶν, τὰς ὁποίας αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς ἵδρυσε πρὸς παρασκευὴν κλήρου δυναμένου τὸ μὲν ν' ἀναπτύξῃ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τοῦ λαοῦ, τὸ δὲ ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοδιδασκάλων, ἐφ' ὅσον οἱ ἀπόφοιτοι τῶν σχολῶν τούτων μορφοῦνται καὶ παιδαγωγικῶς πρὸς τοῦτον ἀκριβῶς τὸν σκοπόν. Καὶ ἡ μὲν πρόθεσις καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ τέως ὑπουργοῦ εἶναι ἀναντιρρήτως ἀξιέπαινοι, ἀλλ' ἡ σπουδή, μεθ' ἧς αἱ σχολαὶ αὗται εἶχον συσταθῆ, καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας αὐτῶν ὑπῆρξαν ἄστοχοι, ἐκτὸς ἐξαιρέσεών τινων. Ἡ ἐν τῇ μονῇ τῆς Πεντέλης ἱδρυθεῖσα σχολή, εἰς ἣν ὁ κ. Βελλιανίτης ἀφιεροῖ ἰδιαίτερον λόγον, ἐλειτούργησε κάκιστα, καὶ ἄλλαι δὲ σχολαὶ πάσχουσιν ὀργανικῶς ὥστε νὰ μὴ εἶνε ὅλως ἀδικαιολόγητοι αἱ περὶ καταργήσεως τινῶν τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν σκέψεις. Οὐχ ἧττον καλὸν θὰ ἦτο, πρὶν ἡ ἐφαρμοσθῇ τοιαύτη εἰλημμένη τυχὸν ἀπόφασις, νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐπισταμένως, διότι εἶνε πιθανὸν νὰ εὑρεθῇ καλλιτέρα λύσις διὰ μεταρυθμίσεως αὐτῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ σκοπιμώτερον ὑπὸ συνεχῆ ἀνωτέραν ἐποπτείαν.

Ἡ ἀγωνία τοῦ κλήρου.

«Πενόμεθα καὶ δεινοπαθοῦμεν. Ἱκετεύομεν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ Κυβέρνησιν ἐπισπεύσει λύσιν οἰκονομικοῦ ζητήματος ὅπως γόητρον Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἀνυψωθῇ καὶ κλῆρος ἐπιτελῇ ἀπερισπάστως ὑψηλά του καθήκοντα». Εἶνε τοῦτο πρόσφατον τηλεγράφημα ἐκ τῶν πολλῶν, τὰ ὁποῖα μετ' ἀγωνίας διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ πενομένου ἐπαρχιακοῦ κλήρου πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν κέντρον. Τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολαὶ ἀπειράριθμοι παρομοίου περιεχομένου ἐξαποστέλλονται ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν εἰς Ἀθήνας· ἐὰν δὲ μελετηθῶσι κατὰ σειρὰν χρονολογικήν, θὰ διατρανωθῇ μία προϊοῦσα ἀγωνιώδης προσδοκία, ἡ ὁποία σήμερον φθάνει τὰ μόλις ἀνεκτὰ ὅρια. Σημειοῦμεν καὶ ταύτην τὴν φορὰν τὸ πρᾶγμα εἰς γνῶσιν ἐκείνων, παρ' ὧν καὶ ἐξαρτᾶται ἡ λύσις τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος.

Ἐπὶ τέλους!

Ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὀργάνῳ τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀναγράφεται, ὅτι ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐν Κάρλοβιτς Κολλεγίου τῶν ὑπερορίων ρώσων Ἱεραρχῶν μητροπολίτης Ἀντώνιος δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Πρωθιεράρχην τῆς ἐν λόγῳ Ἐκκλησίας σεβ. Διονύσιον εὐηγγελίσατο ἐπ' ἐσχάτων, ὅτι «ἡ Ρωσικὴ ὑπερόριος Ἐ κ κ λ η σ ί α θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν κοινωνίαν αὐτῆς μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίας», ἀναγνωρίζουσα οὕτω αὐτὴ ναὐτόνομον. Δὲν ἐλησμονήθησαν ἀκόμη αἱ ἀπρέπειαι,

τὰς ὁποίας ἐπέτρεψεν εἰς ἑαυτὸν ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἀντώνιος ἐναντίον καὶ ζώντων καὶ τεθνεώτων Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν, οἵτινες παρεχώρησαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτονομίαν εἰς τὴν ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν μέχρι χθὲς δὲν ἀνεγνώριζεν ἡ Α. Σ. Καὶ κατὰ πόσον μὲν ἡ μὴ ἀναγνώρισις αὕτη ἦτο αἰσθητὴ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καθ' ὅλου, ἂν δ' ὁ σεβασμιώτατος προσδοκᾷ νὰ ἀκούσῃ ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως ἀνεκουφίσθη ὁ ὀρθόδοξος κόσμος, δὲν ἐξετάζομεν. Ὅ,τι ὅμως εἶνε ἀρκούντως διαφανὲς ἀποβαίνει πρόδηλον ἐκ τοῦ ληφθέντος ἀντισταθμίσματος: ἡ ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς ἀντάλλαγμα ἀνεγνώρισε τὸ κολλέγιον τοῦ Κάρλοβιτς ὡς «Αὐτόνομον ὑπερόριον Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν» μετὰ κανονικῆς ἐξουσίας κτλ. Καὶ περὶ αὐτοῦ πάντως ἐπρόκειτο.

Ἀλλαχοῦ δίδουν...

Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιευθὲν τμῆμα τοῦ «Ὀργανικοῦ Νόμου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς «Ρουμανίας» θὰ παρετήρησαν βεβαίως τὴν ἀντίθεσιν, τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας ὡς πρὸς τὴν περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀντίληψιν. Ἐν Ρουμανίᾳ ἡ ρουμανικὴ πολιτεία θεωροῦσα τὴν ἐν τῷ ρουμανικῷ Κράτει ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὡς σπουδαῖον παράγοντα διὰ τὴν ἠθικοποίησιν καὶ τὸν ἐξανθρωπισμὸν τῶν πολιτῶν, δίδει ἐκ τοῦ θησαυροῦ της εἰς τὴν Ἐκκλησίαν της εἴτε ὁσάκις αὕτη ἔχει ἀνάγκας, εἴτε καὶ κατ' ἀρχήν. Τὸ Κράτος—λέγεται ἐν τῷ 21 ἄρθρῳ—θὰ θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ πρὸς συμπλήρωσιν...», καὶ «μισθοδοτεῖ τὸν κλῆρον ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὸ μισθολόγιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ***πρὸς κάλυψιν*** ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ***ἐλλειμμάτων»***. Καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 25 «τὸ Κράτος ***θὰ παρέχῃ.. διὰ τὰς γενικὰς ἀνάγκας ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας ὑλικὰ βοηθήματα . . .»***. Ἐνῷ δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 θεσπίζεται τὸ ***ἀναπαλλοτρίωτον*** τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν, τὰ δὲ ἐκκλησιαστικὰ ἱδρύματα κηρύσσονται ὑπὸ τῆς Πολιτείας «πράγματα ἱερά, καὶ ἐκτὸς ἐμπορίου, καὶ μὴ προσβαλλόμενα, μηδὲ ὑποκείμενα εἰς κατάσχεσιν εἴτε ἀπαλλοτρίωσιν», ἐξ ἄλλου κατ' ἀρχήν, ἤτοι ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἔχῃ περιουσίαν ἡ Ἐκκλησία, τὸ Κράτος εἰς ἑκάστην μὲν ἐπισκοπὴν ***δίδει*** ἀνὰ 100 ἐκτάρια γῆς ἀροσίμου, (ἤτοι 1 ἑκατομμ. τετρ. μέτρων), εἰς ἑκάστην δὲ μητρόπολιν ἀνὰ 200 ἐκτάρια (ἤτοι 2 ἑκατομμ τετρ. μ.) ὁμοίας γῆς. Παρεκτὸς τῶν ἐκτάσεων τούτων τὸ κράτος ***δίδει*** εἰς ἑκάστην μὲν ἐπισκοπὴν ἀνὰ 300 ἐκτάρια δάσους, εἰς ἑκάστην δὲ μητρόπολιν ἀνὰ 500 ἐκτάρια δάσους. Τὸ δὲ μέγιστον, «ἡ πληρωμὴ τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ, τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἀσφαλείας (πρὸς φύλαξιν) τῶν δασῶν τούτων ***παραμένει εἰς βάρος τοῦ κράτους»*** (ἄρθρ. 44, 1). Ἐν Ἑλλάδι τί γίνεται; Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἱδρύματα δὲν θεωροῦνται ἱερὰ ὑπὸ τοῦ κράτους: ἱερατικάς, φέρ' εἰπεῖν, σχολὰς μετατρέπει αὐθαιρέτως εἰς σχολὰς ἀστυνομικάς. Τὸ κράτος ἀντὶ νὰ ἐπέρχεται ἀρωγὸν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας, ἀπ' ἐναντίας ἔχει θέσει ἀπὸ πολλοῦ χεῖρα ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων της, πρὸς δαπάνας διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἀπό τινος δὲ χρόνου προέβη εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν κτημάτων της χάριν μάλιστα εὐπόρων προστατευομένων του. Τὸ κράτος ὄχι μόνον δὲν μισθοδοτεῖ τὸν κλῆρον, ἀλλὰ καὶ προσπαθεῖ παντοιοτρόπως νὰ περιαγάγῃ εἰς ἀπόγνωσιν τὴν Ἐκκλησίαν τὴν Ὀρθόδοξον—μόνον τὴν Ὀρθόδοξον δῆλα δὴ τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ***ἰδικήν του***—στεροῦσα αὐτὴν τῶν μέσων, δι' ὧν θὰ ἠδύνατο αὕτη νὰ ἀποκτήσῃ κλῆρον ἔστω καὶ μὴ ἀνεπτυγμένον. Τούτων δ' οὕτω τερατουργουμένων ἐν τῷ ἑλληνικῷ κράτει, μὴ ζητεῖτε τὴν ἀφάνταστον πολυτέλειαν «ἐκταρίων ἀροσίμου γῆς» καὶ «δασῶν» προσφερομένων εἰς τὰς μητροπόλεις ὑπὸ τοῦ κράτους. Ταῦτα δίδονται ἀλλαχοῦ, ὅπου πρὸ πολλοῦ καὶ καλῶς κατενοήθη ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ***ἐθνικὴ*** σημασία τῆς Ἐκκλησίας . ..

Ἡ δύναμις τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ὁλόκληρον τὸν κόσμον καταπλήξασα ἀπόρριψις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας, ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἔντονον καὶ ἐπίμονον προπαγάνδαν, τὴν ὁποίαν ἐνήργουν κατ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς συνθήκης αἱ ἐν Ἀμερικῇ θρησκευτικαὶ ὀργανώσεις. Τὰ διάφορα ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις χριστιανικὰ συγκροτήματα θεωρήσαντα τὴν συνθήκην ἐκείνην ὡς ἀντιχριστιανικὴν καὶ ἀνήθικον συμβιβασμὸν τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων πρὸς τὴν γαυριῶσαν Τουρκίαν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἐν Τουρκίᾳ χριστιανῶν, ξένα δὲ πρὸς τὰ πλουτιστικὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν ὁμίλων, διὰ τοὺς ὁποίους αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων εἶνε μηδὲν ἀπέναντι τῶν φράγκων καὶ τῶν δολλαρίων, κατώρθωσαν νὰ ἐμπνεύσουν εἰς τὴν πλειονότητα τῶν γερουσιαστῶν σφοδρὰν ἀγανάκτησιν κατὰ τῆς ἀντιχριστιανικῆς ταύτης συνθήκης. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατ' αὐτῆς ἀντιδράσεως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐμφανισθῇ ἀπροσδόκητον διὰ τοὺς αἱ ἐπιπολαίως μόνον γινώσκοντας τὴν θέσιν καὶ τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν τεραστίαν πραγματικῶς δύναμιν τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ μεγάλη ἐκείνη χώρα τῆς ἐκτεταμένης κερδοσκοπίας ἀποτελεῖ συγχρόνως ἀπέραντον ἰδεολογίας καὶ πρακτικῆς φιλανθρωπίας πεδίον, ἐν τῷ ὁποίῳ αἱ ὑλικαὶ δυνάμεις εὐκόλως καθίστανται ὑποχείριον ὄργανον τῶν χριστιανικῶν πνευματικῶν ἰδανικῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 24 τρ. μ. ἀφίκετο προερχόμενος ἐκ Χαλκίδος ὁ πρώην Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντῖνος ΣΤ'. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προϋπήντησεν αὐτὸν ἐν τῷ σιδ. σταθμῷ καὶ ἐξαιρέτισεν αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παραλαβὼν δὲ αὐτὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν ἐν τῷ προαστείῳ Ἀθηνῶν «Νέα Φιλαδελφεία» κατοικίαν του, ἐν ᾗ καὶ θὰ παραμείνῃ ὁ Πατριάρχης. Η Α.Θ.Παναγιότης ἐπεσκέφθη τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, 26 τρ. μ., τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μακρόν.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθεν εἰς δύο τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην.

—Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν ἐπι-

κιμένην συζήτησιν τοῦ συντάγματος ἐν τῇ Βουλῇ, δι' ἐγγράφου ἀπὸ 11 παρελθόντος μηνὸς παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰς ἑξῆς αὐτῆς συστάσεις. 1) Θεωρεῖ ἀπαραίτητον, προκειμένου περὶ Συντάγματος ὀρθοδόξου Κράτους, νὰ μὴ παραλειφθῇ ἡ ἐπὶ πάντων τῶν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Κράτους ἐκδοθέντων Συνταγμάτων ἐπιγραφή, «Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος». Τοῦτο ἀποτελεῖ παράδοσιν ἱερὰν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ παραβιάσῃ τὸ νέον Σύνταγμα. 2) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπιθυμεῖ, ὅπως τὸ περὶ τῆς θρησκείας ἐν γένει καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἄρθρον καταλάβῃ τὴν ἣν ἀνέκαθεν ἐν ὅλοις τοῖς συντάγμασιν εἶχε θέσιν προτασσόμενον τῶν λοιπῶν ἄρθρων. 3) Ἀπαραίτητον κρίνει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ διασαφηνισθῇ ἐν τῇ σχετικῇ παραγράφῳ τὸ εἰρημένον ἄρθρον προκειμένου περὶ τῆς διοικήσεως τῆ Ἐκκλησίας, ὅτι ἡ διοίκησις διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, τακτικῶς συνερχομένης ἅπαξ τοῦ ἔτους· ἐκτάκτως δ' ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, πρὸς ἐξέτασιν τῶν γενικῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι ἐκπρόσωπος τῆς Ἱεραρχίας εἶνε ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος. Ἐὰν δὲν καταστῇ δυνατὸν νὰ τεθῇ ἡ σχετικὴ φράσις εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, παρακαλεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὅπως διὰ ψηφίσματος τῆς ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς καθορισθῇ ἡ ἐν λόγῳ διάταξις, ἀπαραίτητος οὖσα ὅπως μὴ ἐγείρωνται ἀμφισβητήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ μὴ συμβαίνωσιν αἱ προσφάτως ἐπὶ Δικτατορίας γενόμεναι αὐθαιρεσίαι.

—Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου π. ἔτ. ἐκδοθὲν Νομ. Διάταγμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐτροποποιήθη τὸ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 ἕτερον τοιοῦτον «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον ἵνα ἐνεργήσῃ δεόντως ὅπως ἐκ τοῦ ὡς εἴρηται Διατάγματος τῆς 6 Νοεμβρίου π. ἔτ. ἀφαιρεθῇ ἡ παράγραφος «εἰς χωρία ἔχοντα οἰκογενείας κάτω τῶν 50 καὶ εἰς ἐνορίας εὑρισκομένας εἰς μικρὰς νησίδας, δύναται ὁ ἁρμόδιος Ἱεράρχης, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, νὰ χειροτονήσῃ οὓς θεωρεῖ καταλλήλους καὶ μὴ ἔχοντας τἀνωτέρω προσόντα καὶ τὴν πρακτικὴν ὡς ἄνω ἄσκησιν».

—Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτ. Μητροπολίτας τῆς Αὐτοκεφ. Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γράψασα ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος παρεκάλεσεν αὐτοὺς ὅπως μελετωμένου τοῦ ζητήματος τῆς ἐκ τοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου μισθοδοτήσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου καὶ ζητηθείσης τῆς τροποποιήσεως τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 6 Νοεμβρίου π. ἔτ. (περὶ Ναῶν καὶ ἐφημερίων), εἰ δυνατόν, ἀποφεύγωσι νέας χειροτονίας καὶ τὴν δι' αὐτῶν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίων, ἐξοικονομοῦντες τὰ κενὰ εἴτε διὰ προσφύγων ἱερέων, εἴτε δι' ἐφημερίων τῶν πλησιεστέρων ἐνοριῶν προσωρινῶς, καὶ μὴ προκηρύσσωσιν ἐκλογὰς τακτικῶν ἐφημερίων ἄνευ ἀπολύτου ἀνάγκης, ἀναβάλλωσι δὲ προσωρινῶς τὰς τυχὸν προκεκηρυγμένας τοιαύτας διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθειμένους λόγους.

—Δημοσιευθέντος ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος διώρισε τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀσύλου ἐκ τῶν ἑξῆς Κυριῶν: Εὐγενίας Χρηστίδου Ἀντιπροέδρου, Πόπης Χατζηπατέρα Ταμίου, Βασιλ. Ἰωαννίδου Ἐπόπτιδος, Νώτας Γουσιάδου Γραμματέως, Εὐανθίας Διαλεκτοῦ, Μαρίας Κριμέζη, Μεταξίας Στρίγκου, Αἰκατερίνης, Καλογερέση, Μαρίας Ἀντωνάκου, Βασιλικῆς Σασλόγλου. Ἡ κ. Δημάρχου διωρίσθη Ἐπίτιμος Ἔφορος ὁ δὲ διακεκριμένος παιδαγωγὸς κ. Ἀριστοτέλης Κουρτίδης Ἐπόπτης τοῦ Ἱδρύματος ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν καὶ μόρφωσιν τῶν τροφίμων αὐτοῦ.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 10ῃ τοῦ αὐτοῦ καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3. φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Δ. τὸ ἐν λιμένι τῆς Κοινότητος Ἱέρακος ναΐδριον «Ἅγιος Νικόλαος» ὑπήχθη εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ χωρίου Ἱέρακος τοῦ τέως δήμου Ζάρακου.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν διώρισε κατὰ μετάπεμψιν προσωρινὸν ἡγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς «Σταγιάδων» τὸν μοναχὸν τῆς Ἱ. Μονῆς «Βαρλαὰμ» τῶν Μετεώρων Ἱλαρίωνα Βασιλείου ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος τοιούτου Παρθενίου Στάμου ἱερομονάχου.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων διώρισε Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς του τὸν Ἀρχιμ. Ἀγαθονῖκον Παπασταματίου.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Δ)βρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος, καὶ τῇ 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 298 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Δ. μετατίθεται ὁ παρὰ τῇ Ἱ Μητροπόλει Κεφαλληνίας ἱεροκήρυξ Ἀρχιμ. Δημήτριος Θεοδόσης εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Μαντινείας.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 268 φύλλῳ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος Δ. ὁ ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος κλπ.

ἱερεὺς Ἰωάννης Τσάκας ἀπηλλάγη τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 π. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ ἐπισκ. Δικαστηρίου Θεσσαλιώτιδος κ.λ π. ποινῆς.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Δ)βρίου π.ἔ ἐκδοθέντος καὶ τῇ 29 τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 268 φύλλῳ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος Δ. ὁ ἐφημέριος Ἔλστανης τῆς ἱ. Μητροπόλεως Ναυπακτίας κλπ. Ἀριστείδης Παπαγεωργίου ἀπηλλάγη τοῦ ὑπολοίπου τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 π ἔ. ἀποφάσεως τοῦ ἐπισκ. Δικαστηρίου Ναυπακτίας κλπ. ποινῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Οἱ ἐν Καΐρῳ εὐπορώτατοι ὁμογενεῖς ἀδελφοὶ Σπετσερόπουλοι ἐδήλωσαν εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας ὅτι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐν τῇ παρὰ τὸ Κάϊρον Ἡλιουπόλει ἀνέγερσιν καὶ ἐπίπλωσιν ὀρφανοτροφείου, δυνάμεως 250 ὀρφανῶν. Ὁ Πατριάρχης ἐν συνεδρίᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὀρφανοτροφείου παρουσίασε τὸν κ. Γ. Σπετσερόπουλον ὡς Μέγαν Εὐεργέτην τοῦ Πατρ. Ὀρφανοτροφείου. Ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τούτου ἀθρόαι συνεχῶς ἀγγέλλονται προσφοραὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὀρθοδόξων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατὰ τὰς ἐν τῷ γερμανικῷ τύπῳ δημοσιευθείσας ἀνακοινώσεις τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Ρωσίας ἐπιστρέψαντος γερμανοῦ δημοσιολόγου Γκούδσμιτ, οἱ μπολσεβικοί, ἀποτυχόντες εἰς τὰς ἀμέσους αὐτῶν κατὰ Ἐκκλησίας ἐπιθέσεις, ἤρξαντο σπανιώτερον καταφεύγοντες εἰς τὰ βίαια μέτρα, καὶ προσπαθοῦντες νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τοῦ λαοῦ κατὰ τρόπον ἔμμεσον. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμφάνισις συκοφαντικῶν λιβέλλων δὲν ἐπήνεγκε τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, διότι ὁ λαὸς ἔπαυσε πλέον νὰ τοὺς ἀναγινώσκῃ. Ἐπ' ἴσης ἀηδίαν ἤρχισαν νὰ προξενῶσιν εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ τὰ μεταξὺ αὐτῶν διανεμόμενα ἀντιθρησκευτικὰ φύλλα. Διὰ τοῦτο προσέφυγον εἰς τὴν ἠθικὴν δυσφήμησιν τοῦ Ρωσικοῦ κλήρου, δι' αὐτῆς ἐπιχειροῦντες νὰ ὑπονομεύσωσι τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκείαν. Ἀνετέθη δῆλα δὴ εἰς εἰδικὸν σῶμα τῆς διαβοήτου ἀστυνομίας Γκε-Πε Οὒ νὰ παρακολουθῇ ἐπιμελῶς καὶ μυστικῶς πάντας τοὺς κληρικούς, νὰ σκηνοθετῇ ἀγωγὰς καὶ δίκας, καθ' ἃς μηνύονται κληρικοὶ ἐπὶ μέθῃ καὶ ἠθικαῖς ἀτασθαλίαις προσμαρτυρουμέναις ὑπὸ εὐκόλως ἐξευρισκομένων ψευδομαρτύρων. Ἐννοεῖται ὅτι περὶ πάντων τούτων λεπτομερῶς θορυβεῖ κατ' ἐντολὴν ὅλος ὁ μπολσεβικὸς τύπος πρὸς ἀντεκκλησιαστικὴν καὶ ἀντιχριστιανικὴν προπαγάνδαν. Ἐκ παραλλήλου οἱ μπολσεβικοὶ ὑποθάλπουν τὰς ἔριδας μεταξὺ τοῦ κλήρου καὶ πάντα κινοῦσι λίθον πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν αἱρέσεων. Παρὰ πάντα ὅμως ταῦτα—προσθέτη ὁ γερμανὸς δημοσιολόγος—ἡ τάξις τῶν χωρικῶν καὶ τῶν ἐργατῶν τηροῦσι τὰς θρησκευτὰς αὐτῶν πεποιθήσεις, εἶνε δὲ ἔκδηλος ἡ γενικὴ ἐπὶ τῇ πολιτικῇ ταύτῃ τῆς σοβετικῆς ἐξουσίας δυσαρέσκεια καὶ ἀηδία. Θετικωτέρα ζημία θρησκευτικὴ ἐπιτελεῖται εἰς τὰς τάξεις τῶν ὀργανώσεων τῆς ρωσικῆς νεολαίας, μεταξὺ τῆς ὁποίας ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα τὸ πᾶν μετέρχεται πρὸς ἐκρίζωσιν πάσης θρησκευτικῆς πεποιθήσεως.

—Ἡ Ἱ Σύνοδος τῆς ἐν Οὐκραίνῃ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐξέδωκεν Ὑπόμνημα ἀπευθυνόμενον μὲν «πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Βασίλειον τὸν Γ' καὶ τοὺς Μακαριωτάτους πατριάρχας Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας Ἱεροσολύμων καὶ πάσας τὰς λοιπὰς ἁγίας αὐτοκεφάλους ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας», περιέχον δὲ καὶ ἱστορίαν καὶ τοὺς κανονικοὺς λόγους τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Οὐκραϊνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς αὐτοκέφαλον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΑΤΒΙΑΣ

Ἐν Ρήγᾳ ἤρξατο λειτουργοῦν τὸ πρῶτον ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικὸν Σεμινάριον τῆς Λατβίας, ἢ μᾶλλον, ἐπανελήφθη ἡ λειτουργία τοῦ ἕνεκα τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἀργήσαντος Σεμιναρίου, ὅπερ εἶχεν ἱδρυθῆ ἤδη ἀπὸ τοῦ 1847. Ἡ γλῶσσα τῆς διδασκαλίας εἶνε λατβική.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἕνεκα τῆς ἐπ' ἐσχάτων πληθώρας τῶν αἰτήσεων πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκ μέρους προσώπων ἐν χηρείᾳ διατελούντων τὸ τρίτον, καὶ ἐφιεμένων τῆς συνάψεως καὶ τετάρτου γάμου, ὅπερ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ κανονικοῦ δικαίου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, λαμβανομένου δ' ἅμα ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον, τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν προσφυγίαν ἀώρως ἀπέθανον πλεῖστοι, ἡ δὲ τελευτὴ τῶν συζύγων ἐδημιούργησε διὰ τοὺς ἐν τῇ ζωῇ ἀπολειφθέντας καὶ ἐν τρίτῳ γάμῳ συνεζευγμένους συζύγους κατάστασιν οἰκογενειακὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνύποιστον, χρῄζουσαν ἐπιεικείας, διὰ ταῦτα ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς πολωνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνηνέχθη εἴς τε τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ εἰς τοὺς πατριάρχας τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μετὰ τῆς παρακλήσεως ὅπως ἀνακοινωθῇ εἰς αὐτὴν τίς πρᾶξις σήμερον κρατεῖ ἔν τε τῇ Ἐκκλησίᾳ Κ)Πόλεως καὶ ἐν ἑκάστῃ τῶν λοιπῶν ὡς πρὸς τὸν δ' γάμον, ποία δὲ θὰ εἶνε ἡ στάσις των ἐν περιπτώσει θετικῆς λύσεως τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος ἐν Πολωνίᾳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Τὴν ἐν Ἐσθονίᾳ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀπασχολεῖ ἀπό τινος σπουδαιότατον ζήτημα, τὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων. Ἡ ἐσθονικὴ δῆλα δὴ βουλὴ ἐψήφισε νόμον, δι' οὗ μεταβιβάζεται εἰς τὸ κράτος διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως ὁλόκληρος ἡ εἰς γαίας κτημοσύνη τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἐκκλησιῶν, συμπεριλαμβανομένης, ἐννοεῖται καὶ τῆς Ὀρθοδόξου, ἐξαιρουμένων 50 ἐκταρίων γῆς δι' ἑκάστην ἐνορίαν. Κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου τούτου ἐν τῇ ἐσθονικῇ βουλῇ ἀντέδρασε πάσῃ δυνάμει ἡ χριστιανικο-δημοκρατικὴ μερίς, ἥτις δὲν ἔπαυσε τὰς κατὰ τοῦ νόμου τούτου ἐνεργείας αὐτῆς καὶ μετὰ τὴν ὁριστικὴν αὐτοῦ κύρωσιν. Οἱ χριστιανοὶ δημοκράται ἐπιμένοντες ὅπως ἀντὶ τῶν 50 ἐκταρίων ὁρισθεῖσα δι' ἑκάστην ἐνορίαν τῆς τε Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν θρησκευτικῶν ὁμολογιῶν 75 ἐκτάρια, ὑπέβαλον συγχρόνως εἰς τὴν βουλὴν αἴτησιν περὶ διμήνου ἀναβολῆς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου. Διότι ἐλπίζουσιν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐπιτύχωσι παρὰ τῆς βουλῆς ψήφισμα, καθ' ὃ νὰ προκληθῇ δημοψήφισμα περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν φόρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ αὐτοκέφαλος φιλλανδικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐκτείνεται καθ' ὅλην τὴν Φιλλανδικὴν Δημοκρατίαν, ἀνήκουσι δ' εἰς αὐτὴν 69,331 ὀρθόδοξοι, ὧν οἱ μὲν 61,775 εἶναι πολῖται Φιλλανδοί, οἱ δὲ 7,556 ξένοι, ἰδίως Ρῶσσοι, ὑπήκοοι. Ἡ Ἐκκλησία διαιρεῖται εἰς δύο ἐπαρχίας, τὴν τῆς Καρελίας (50,754 ὀρθόδ.) καὶ τοῦ Βύμποργ (18,577). Ἕδραι τῶν ἐπαρχιῶν τούτων εἶναι αἱ πόλεις Σερδομπὸλ καὶ Βύμποργ. Ὁ ἐπίσκοπος Καρελίας πρὸς τῷ τίτλῳ τούτῳ εἶνε καὶ Ἀρχιεπίσκοπος-πρωθιεράρχης τῆς ὀρθοδόξου Φιλλανδικῆς Ἐκκλησίας. «Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας» εἶναι ἀπὸ τοῦ 1925 ὁ ὑπὸ τῆς τοπικῆς Φιλλανδικῆς Συνόδου ἐκλεγεὶς σεβ. Γερμανός. Ἡ λειτουργικὴ γλῶσσα ἐν μὲν τοῖς πλείστοις ναοῖς τῆς ἐπαρχίας Καρελίας εἶναι ἡ φιννική, ἐν δὲ τοῖς τῆς Βύμποργ ἡ σλαυωνική.

Διὰ τοῦ τόμου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ἐκδοθέντος ἐπὶ Πατριάρχου Μελετίου τῇ 9 Ἰουλίου 1923, ἡ αὐτόνομος Φιλλανδικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐκηρύχθη τελοῦσα ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὁ διακανονισμὸς τῶν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἐγένετο διὰ νόμου τοῦ κράτους τῇ 14 Ἰαν. 1926. Καίπερ ἀποτελοῦσα ἐκκλησίαν τῆς μειονοψηφίας ἐν τῇ χώρᾳ (ἡ πλειονότης εἶναι λουθηρανοὶ καὶ ἄλλων δογμάτων), ἀλλ' ὅμως εὕρηται εἰς σχέσεις πρὸς τὴν φιλλανδικὴν πολιτείαν, ἥτις και ψηφίζει ὑπὲρ αὐτῆς τὰς ἀναγκαιούσας πιστώσεις, ἤτοι διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν, πρὸς συντήρησιν τοῦ κλήρου αὐτῆς καὶ τῶν ἐνοριακῶν χορῶν κτλ., εἰς ἐνίσχυσιν τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως κλπ.

Νομοθετικὴ ἐξουσία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ τοπικὴ ὀρθόδ. Σύνοδος, ἀποτελουμένη ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν καὶ συγκαλουμένη ἀνὰ πενταετίαν. Καὶ ὁσάκις ὅμως ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη συγκαλοῦνται ἔκτατοι Σύνοδοι. Αἱ ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου ἀπαιτοῦσαι ἐπικύρωσιν τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς ὑποβάλλονται εἰς κύρωσιν εἰς τὰ νομοθετικὰ ὄργανα καὶ τὴν κυβέρνησιν τῆς Δημοκρατίας. Διαρκὲς ἀνώτατον διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ «Ἐκτελεστικὴ Διοίκησις», ἧς Πρόεδρος μὲν εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, μέλη δὲ ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Βύμποργ, εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ κλήρου καὶ εἷς τοῦ λαοῦ, ἀμφότεροι (οἱ τελευταῖοι) ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῆς Συνόδου ἀνὰ πενταετίαν, καὶ ὁ Γραμματεύς, ὅστις εἶνε μέλος διαρκές.

Ἐν τῇ φιλλανδικῇ Δημοκρατίᾳ ὑπάρχουν 4 μοναί, περιλαμβάνουσαι ἡ μὲν 419, ἡ δὲ 53, καὶ ἡ τρίτη 42 μοναχούς. Ἡ τετάρτη δὲ μονὴ εἶνε γυναικεία ἀριθμοῦσα 34 μοναχάς. Ὁ βίος τῶν μονῶν τούτων κανονίζεται ὑπὸ ἰδίου μοναχικοῦ κανονισμοῦ, ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τῆς τοπικῆς Συνόδου τοῦ 1922.

Ἡ ἔκδοσις βιβλίων καὶ περιοδικῶν θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ περιεχομένου εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὴν Ἀδελφότητα τῶν ἁγίων Γεωργίου καὶ Γερμανοῦ, ἡ δὲ τῶν λειτουργικῶν καὶ διδακτικῶν - θρησκευτικῶν βιβλίων εἰς «Ἐπιτροπὴν μεταφράσεως καὶ ἐκδόσεως τῶν λειτουργικῶν καὶ διδακτικῶν βιβλίων ἐν τῇ φιννικῇ γλώσσῃ», ἥτις τὰ ἀναγκαιοῦντα χρηματικὰ μέσα λαμβάνει παρὰ τοῦ κράτους. Σήμερον σχεδὸν πάντα τὰ λειτουργικὰ βιβλία εἶναι μεταπεφρασμένα εἰς τὴν φιννικήν.

Πρὸς μόρφωσιν τοῦ κλήρου τῆς ὀρθοδόξου ἐν Φιλλανδίᾳ Ἐκκλησίας λειτουργεῖ ἐν Σερντομπὸλ ὀρθόδ. ἐκκλησιαστικὸν Σεμινάριον μετὰ ἕξ τάξεων. Ἐν αὐτῷ πλὴν τῶν γενικῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων διδάσκονται καὶ τὰ θεολογικὰ μαθήματα ἐν εὐρυτέρῳ πως κύκλῳ, διότι παραδίδονται ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ἱστορία τῆς θρησκείας, καὶ εἰδικὸν μάθημα πρὸς γνῶσιν τῶν διαφόρων ἐν Φιλλανδίᾳ θρησκευτικῶν ὁμολογιῶν. Τὰ μαθήματα γίνονται ἐν φιννικῇ γλώσσῃ, συντηρεῖται δὲ τὸ Σεμινάριον δαπάναις τοῦ κράτους.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Φιλλανδίας, κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἔληξαν ὁριστικῶς αἱ προκύψασαι ἐκεῖ διαφωνίαι ὡς πρὸς τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα. Ὑπὸ πάντων ἀπε-

φασίσθη ὅπως γίνῃ δεκτὸν τὸ νέον ἡμερολόγιον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Νέας Ὑόρκης, ἐν Μπροῦκλιν συνεκροτήθη σύνοδος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ρώσων ἐπισκόπων, συμποσουμένων εἰς ὀκτώ. Ἡ σύνοδος αὕτη ἀπεφάσισε νὰ ἀναγνωρίσῃ πρωθιεράρχην τῆς ἐν Ἀμερικῇ ρωσικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸν σεβ. μητροπ. Πλάτωνα, ἐψήφισε τὴν «αὐτονομίαν» τῆς Ἐκκλησίας ταύτης μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἐν Ρωσίᾳ, ἠρνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς κανονικὴν Σύνοδον τὸ ἐν Κάρλοβιτς κολλέγιον τῶν ὑπὸ τὸν μητροπ. Ἀντώνιον ὑπερορίων Ρώσων ἱεραρχῶν καί, τέλος, ἀπεφάσισε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἁρπασάντων τὴν ἐν Ἀμερικῇ ρωσικὴν ἐκκλησιαστικὴν κτημοσύνην ὀπαδῶν τῆς συνοδικῆς Ἐκκλησίας τῆς Μόσχας, ὅπως ἀφαιρέσῃ αὐτὴν ἀπ' αὐτῶν. Ἡ δι' ἀποφάσεως τῶν ἀμερικανικῶν δικαστηρίων μεταβίβασις τῆς κινητῆς καὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς πατριαρχικῆς ἐν Ἀμερικῇ ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς «συνοδικοὺς» ἔφερε τοὺς ἀποστερηθέντας αὐτῆς εἰς δυσχερεστάτην θέσιν, ἥτις θὰ ἦτο ἔτι τραγικωτέρα ἐὰν δὲν προσήρχετο εἰς αὐτοὺς ἀρωγὸς ἡ ἀμερικανικὴ Ἐπισκοπικὴ Ἐκκλησία, ἥτις ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ σεβ. Πλάτωνος ἕνα τῶν ναῶν της χωρητικότητος χιλίων ἀτόμων ἔναντι τυπικοῦ ἐνοικίου 1 δολλαρίου ἐτησίως.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐτελεύτησεν ὁ ἐν Λβὸβ (Λεοπόλει) τῆς Πολωνίας ἐπίσκοπος τῶν ἐκεῖ οὐνιτῶν Ἰωσὴφ Μπογιάν.

—Λίαν προσεχῶς ὁ ἐν Βαρσοβίᾳ νούντσιος τοῦ Πάπα μονσινιὸρ Λάουρη προάγεται εἰς Καρδινάλιον. Τὸ πρᾶγμα σχολιάζων ὁ πολωνικὸς ὀρθόδοξος θρησκευτικὸς τύπος δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ προαγωγὴ αὕτη τοῦ παπικοῦ νουντσίου ἀπεφασίσθη ὡς ἐπίστεψις τῶν ἀγώνων αὐτοῦ πρὸς διάδοσιν τῆς οὐνίας μεταξὺ τῶν ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξων.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βαρσοβίας, μεταξὺ Βατικανοῦ καὶ τῶν ρωσσικῶν Σοβιὲτ διεξάγονται μυστικαὶ συνεννοήσεις ἀφορῶσαι εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθεθερίαν τῶν ἐν Ρωσσίᾳ ὀπαδῶν τοῦ δυτικοῦ δόγματος, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὑποπτεύεται διευκόλυνσις τῆς μεταξὺ τῶν Ρώσων ὀρθοδόξων κατολικῆς προπαγάνδας.

—Καθ' ἃ ἀναγράφει ὁ τύπος τῆς Βίλνας, ὁ τῆς πόλεως ταύτης λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος μέλλει νὰ παραδώσῃ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου αὐτῆς σειρὰν μαθημάτων προωρισμένων διὰ τοὺς εἰς τὴν οὐνίαν ἐκ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας παρασυρομένους ὑπὸ τῆς οὐνιτικῆς προπαγάνδας κληρικούς. Τὸ μέτρον τοῦτο λογίζεται ὑπὸ τῶν κατολικῶν κύκλων ὡς τελεσφορώτερον ἄγον πρὸς τὸν σκοπόν, ὅστις εἶναι ἡ δημιουργία κατολικισμοῦ «σλαυϊκοῦ» ρυθμοῦ, οὗ οἱ ὀπαδοὶ θὰ ὑπάγωνται οὐχὶ ὑπὸ οὐνίτας, ἀλλ' ὑπὸ λατίνους ἐπισκόπους πρὸς εὐκολώτερον «ἐκλατινισμὸν» τῶν οὐνιτῶν.

—Τὸ Βατικανὸν ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς κατολικοὺς Πολωνοὺς καὶ Σέρβους νὰ μετάσχωσι τοῦ ἐν Πράγᾳ συνεδρίου τῶν «Σοκόλ» συγκληθέντος πρὸς πανηγυρισμὸν τοῦ Τσέχου ἱεραποστόλου Χούς, δεινοῦ πολεμίου τοῦ Παπισμοῦ καὶ ἱδρυτοῦ τοῦ δόγματος τῶν Χουσιτῶν. Ἕνεκα τούτου αἱ Τσεχοσλοβακικαὶ ὀργανώσεις τῶν «Σοκόλ,» περιλαμβάνουσαι πλείονα τῶν 500000 μελῶν ἀπεφάσισαν ὅπως διαμαρτυρηθῶσιν ἐντόνως κατὰ τοῦ Βατικανοῦ. Αἱ ὀργανώσεις αὗται εἶναι ἰσχυρόταται καὶ περιλαμβάνουσιν, ὡς γνωστόν, γυμναστικοὺς καὶ προσκοπικοὺς συλλόγους ἀποβλέποντας εἰς τὴν ἐθνικὴν ἰδίᾳ ἀγωγὴν τῶν νέων.

—Ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία μεταξὺ τῶν ἄλλων μέσων, ἅτινα διαθέτει, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀρχῶν της, χρησιμοποιεῖ καὶ τὸν θεσμὸν τῶν προσκόπων ἐφαρμοζόμενον εἰς διαφόρους χώρας ὑπὸ τῶν ἐκεῖ δρώντων μοναχικῶν ταγμάτων. Ὁμὰς τοιούτων κατολικῶν προσκόπων ἐκ Παλαιστίνης ἐπισκεφθεῖσα ἐσχάτως τὴν Ἰταλίαν ἐγένετο δεκτὴ καὶ παρὰ τῷ Πάπᾳ.

—Τῇ 28 Ἰουνίου—2 Ἰουλίου π. ἔ. συνῆλθεν ἐν Πράγᾳ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν κατολικῶν διανοουμένων καὶ φοιτητῶν, τῆς ὁποίας μετεῖχον 750 ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν σλαυϊκῶν χωρῶν, πλὴν τῆς Βουλγαρίας. Σκοπὸς κύριος τῆς συνελεύσεως εἶχε τεθῇ ἡ ἀνταλλαγὴ σκέψεων ἐπὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ ἐπὶ τῶν μέσων τῆς ἐμπράκτου ἐξυπηρετήσεως τοῦ κατολικισμοῦ. Κατὰ τὴν κρίσιν παπικοῦ περιοδικοῦ, ἡ συνέλευσις αὕτη ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, διότι διεπιστώθη κατ' αὐτὴν ἡ σταθερὰ θέλησις πάντων τῶν μελῶν ὅπως ἐργασθῶσι δραστηρίως ἐπὶ ὅλων τῶν πεδίων τῆς κατολικῆς δράσεως, ἀφίνοντα τὴν προτέραν παθητικὴν στάσιν ἡ ὁποία καθίστα ἀχρήστους πολλὰς διανοητικὰς δυνάμεις δι' ὧν θὰ ἠδύνατο καλλίτερον νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ ἰδεολογία τοῦ κατολικισμοῦ.

—Ἐν τῷ παπικῷ (οὐνιτικῷ) περιοδικῷ «L' Union d' Eglises» ἀναγινώσκομεν πληροφορίας περὶ ὀργανώσεων σχετικῶν πρὸς τὴν ὑποβοήθησιν τοῦ τῆς παπικῆς οὐνίας.

Ἐν πρώτοις ἡ «Catholica Unio» ἱδρύθη ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τοῦ βενεδικτίνου μοναχοῦ Don Galen χάριν τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν ἐκ Ρωσίας ἐκεῖσε προσφυγόντων ὀρθοδόξων ρώσων συνεπείᾳ

τῶν μπολσεβικικῶν διωγμῶν. Ἡ ὀργάνωσις αὕτη εὐλογηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πάπα Πίου ΙΑ΄. ὡς ἔργον «προνοίας» ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βιέννης καρδιναλίου Pifft. Ὡς σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως ταύτης ὡρίσθη γενικώτερον «ἡ διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἀγαθοεργίας προαγωγὴ τοῦ ἔργου τῆς ἑνώσεως», ἐδόθη δὲ εἰς αὐτὴν βαθμηδὸν καθολικώτερος χαρακτήρ, ἤδη δὲ ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν προστατῶν της τοὺς ἐπιφανεστέρους ἐπισκόπους τῆς Λατινικῆς ἐκκλησίας ὡς π. χ. τοὺς καρδιναλίους πριμάτους τῆς Αὐστρίας, Οὐγγαρίας Ἱσπανίας, Ἰρλανδίας καὶ τοὺς καρδιναλίους ἀρχιεπισκόπους Παρισίων, Λονδίνου, Βαρσοβίας, Κολωνίας, Φιλαδελφείας κ.λ.π. Ἐθνικαὶ ἐπιτροπαὶ τῆς «Catholica Unio» συνεστήθησαν ἀμέσως ἐνεργείαις τοῦ Don Galen εἰς πλείστας εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ, ὑπάρχει δὲ σκέψεις νὰ ἐπεκταθῶσιν αὗται καὶ εἰς τὰς δημοκρατίας τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Ἐκ τῶν συλλεγέντων ἐράνων ἐβοήθησαν διάφορα οὐνιτικὰ σεμινάρια καὶ ἱδρύθησαν τέσσαρα νέα, διότι κυριώτερον μέλημά της ἡ Ὀργάνωσις ἔχει τὴν δημιουργίαν κλήρου οὐνιτικοῦ ἄριστα κατηρτισμένου.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

—Ἡ ἐν Wheeling W. Va Ἑλληνικὴ Κοινότης διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Σ. Δ. Στυλιανοπούλου καὶ τοῦ ἀρχιμ. κ. Χρ. Κοντογιώργου ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δολλάρια ἑξήκοντα ὑπὲρ τοῦ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν προστασίαν ἑνὸς τῶν ὀρφανῶν τροφίμων.

—Ὁμοίως τὸ ἐν Wheeling W. Va 86 τμῆμα «Μιλτιάδης» τοῦ Συνδέσμου «Αχεπα», διὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Α. Μωραΐτου ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δολλάρια 40 ὑπὲρ τοῦ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου.

—Εἰς μνήμην τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Κυριακῆς ὁ ἐν Pueblo Colo κ. Ἀναστάσιος Ροϊδόπουλος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δραχμὰς ἑπτακοσίας διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Εωθινά	Ἦχοι
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	6	ΙΖ΄ Ματθαίου (Χαναναίας)	Κυριακὴ ΙΖ΄	ΙΑ΄	πλ. δ΄
	13	Ιϛ΄ Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου)	Κυριακὴ ΛΓ΄ Τελώνου καὶ Φαρισαίου	Α΄	α΄
	20	ΙΖ΄ Λουκᾶ (Ἀσώτου)	Κυριακὴ ΛΔ΄	Β΄	β΄
	27	Ἀπόκρεω	Κυρ. Ἀπόκρεω	Γ΄	γ΄

ΒΙΒΛΙΑ

Ἐπισκόπου Βοστώνης Ἰωακείμ, Οἱ κίνδυνοι τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὰ μέσα τῆς διασώσεως αὐτοῦ. Ἐκδίδεται φροντίδι τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς Ἐπισκοπῆς Βοστώνης. Βοστώνη 1926.

Δημητρίου Π. Παπούλια, τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Ἀθήνησι Πανεπιστημίῳ, Εἰσηγήσεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου Τεῦχος Β΄. Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου. Ἀθῆναι 1927.

Τοῦ αὐτοῦ, Ἑλληνικῶν ἐθίμων Συλλογή. Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Συνεδρία τῆς 13 Μαΐου 1926. Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἀκοδημίος Ἀθηνῶν.

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ». Ἐξεδόθη τὸ ιστ΄ τεῦχος (τελευταῖον τοῦ λήξαντος ἔτους 1926) μετὰ τῶν ἑξῆς περιεχομένων:

Ἀναγραφὴ χρονολογικὴ τῶν ἀπὸ Χριστοῦ ἀρχιερατευσάντων ἐν τῇ νήσῳ Ἄνδρῳ ὑπὸΔημ. Π. Πασχάλη. Προσκυνηματικαὶ ὑποθέσεις συζητούμεναι ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Αἰθιοπίας τῇ ἀναμίξει Ρώσσων καὶ πάλιν ὑπὸ Ἀρχιμ. Ἀρσενίου Κακογιάννη. — Ἑβδομηκοντολογικὰ Μελετήματα ὑπὸ Παναγ. Ι. Μπρατσιώτου. — Ἡ προφητεία τοῦ Ἀβδιοὺ ὑπὸ Βασιλ Ἀντωνιάδου Καθηγητοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς.—Καὶ πάλιν ἡ ποινὴ τῆς Ἐκπτώσεως ὑπὸ Ἀμίλκα Σ. Ἀλιβιζάτου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.—Κριτικὸν καὶ Βιβλιογραφικὸν Δελτίον.— Ἡ «Θεολογία» ἐκδίδεται πρὸς τὸ παρὸν τετράκις τοῦ ἔτους Τίμημα ἐτησίας ἐγγραφῆς : Ἐσωτερικοῦ, δρχ. 80. Ἐξωτερικοῦ φρ. 60. Ἀμερικῆς δολλ. 4. Διὰ τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου και ἱεροσπουδαστὰς τὸ ἥμισυ. Ἕκαστον τεῦχος τιμ. δρχ 20, φρ. 15, δολλ. 1. Ἀπευθυντέον δι' ἐγγραφάς: πρὸς τὸν κ. Πέτρον Παπαδόπουλον, Τυπογραφεῖον «Ὁ Φοῖνιξ», Ἀθήνας, Σταδίου 38.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Τὸ ἡγ)συμβούλιον τῆς ἱ. Μονῆς Ὀμβριακῆς Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως 1) δύο ὑδρόμυλοι τῆς ἱ. Μονῆς κείμενοι παρὰ τὸ χωρίον Παλαμᾶ—Μελιταίαι, 2) εἷς ἀγρὸς κείμενος ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Δαουκλῆ—Ξυνιάδη καὶ 3) οἱ ἀνὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Ὀμβριακῆς ἀγροὶ συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις διακηρύξεως τοῦ ἡγ]συμβουλίου, ὧν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσι ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἱ. Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Δομοκῷ τὴν 6 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Δομοκοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Ὀμβριακῆς τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου 1927.

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντὴς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτησίας ἐγγραφῆς
Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθῆναι